

DERIVATIVES WITH THE PREFIX *DES-* / *DEZ-* IN THE VOCABULARY OF POSTWAR ROMANIAN POETRY

Claudia DRAGOMIR (DRĂGHICI),
PhD Candidate, University of Craiova

Abstract: The derived models provided and used by postwar poets play an essential part in the "grammar of poetry" through the interference of language levels. The poetic derivatives with the prefix des- often "associate" with an antonymic repetition resulting in lexical contrasts. Such derivatives suggest equivocal sensations to the meaning of a determination by using lexical parallelism and analogy, being created by different types of derivation. The analysis of poetic derivatives from the perspective of word formation joins the pun specific to creative lyricism.

Keywords: prefix, derivation, postwar poetry, lexical innovation, lexical analogy

Derivatele poetice reprezintă o categorie lexicală inedită în limbajul artistic, constituind un fapt inovator de formare a cuvintelor în poezia română postbelică. Fie că sunt formate prin derivare progresivă, fie prin substituție de afixe, aceste derivate urmează spiritul creativ poetic, limba română îmbogățindu-se lexical.

Ne vom ocupa de formațiile derivate cu prefixul **des-** / **dez-** (**de-**), analizându-le pe cele care suscită interes în privința formării dar și a semanticii.

Prefixul **des-** are ca variante literare¹:

- Varianta fonetică **dez-** care se pune înaintea temelor care încep cu o vocală, o semivocală sau o consoană sonoră (cu excepția consoanei **z**): *dezgheța*,
- Varianta fonetică **de-** care se pune înaintea temelor care încep cu *s, ș* dar nu înaintea temelor care încep cu **j** și **z**: *destructura* (dar *deszăpezi*).

În limba română putem întâlni și dublete formate cu **des-** și **de-** de la aceeași temă: *depersonalizare* și *despersonalizare*².

Derivatele poetice formate cu **des-** / **de-** pot fi:

1. **Verbe**, analizate în raport cu:

- un verb, *despieptăna*: „Își *despieptăna* lin părul blond” (**Nichita Stănescu**, *Răzgândirea*); *dezprăfuind*: „mandală / de care îmi spuse-o Marie Magdală / *dezprăfuind* neatent o sandală” (**Mircea Cărtărescu**, *Căderea*); *dezumflu*: „*mă umflu și mă dezumflu* ca fazele lunii și ca mareele” (**Mircea Cărtărescu**, *Căderea*), „*Mă umflu* de străinătate / și *mă dezumflu* de singurătate” (**Nichita Stănescu**, *Lupta inimii cu sângele*); „*Dezgolește-te*” (**Magda Cârneci**, *O, generația mea*), cuvânt format cu prefixul **dez-** + verbul *a goli* (de la *gol*); „*Îl dezlipeam încet*” (**Ileana Mălăncioiu**, *Sânge de urs*), cu prefixul **dez-** și verbul *a lipi*; *am dezalbit-o*: „de din alb *am dezalbit-o*” (**Nichita Stănescu**, *Cântec*, vol. *În dulcele stil clasic*) cuvânt format cu prefixul **dez-** + verbul *albi* (din *alb*), analogie cu *se dezalbăstrea* „*Se dezalbăstrea* de stele / cerurile mele” (**Nichita Stănescu**, *Către Ion*),

¹ FCLR II, p. 84.

² FCLR II, p. 84.

cuvânt format cu prefixul **dez-** + verbul *albăstri* (din *albastru*); *desmuțind*: „Fi-voi eu / (...)un pastor / (...) *desmuțind* cuvântul din balade” (**Nichita Stănescu, Homer**); *mă decorăbiasem*: „ *Mă decorăbiasem*” (**Nichita Stănescu, Debarcarea**), format cu prefixul **de-** și verbul *corăbia* (de la *corabie*); *m-a dezberciugat*: „Dar ea (...) *m-a dezberciugat* de vin” (**Nichita Stănescu, Strigături**), cuvânt format cu prefixul **dez-** după verbul la participiu *îmbelciugat* (cu prefixul **în-** + substantivul *belciug* + sufixul **-at**, derivare parasintetică); *dezbătat*: „Pregătindu-i-le *de dezbătat* / ea ține în boluri și zeama acră” (**Nichita Stănescu, A mea**, vol. *În dulcele stil clasic*), format cu prefixul **dez-** după *îmbătat* (*îmbăta* după lat. *imbibitare* < *bibitus* = *beat*).

Unele derivate pot fi considerate „aparente”³ deoarece reprezintă formații care au fost create prin analogie cu baza altor derivate în condițiile particulare ale creativității lexicale, așa cum este cazul lui *dezbătat*: „Pregătindu-i-le *de dezbătat* / ea ține în boluri și zeama acră” (**Nichita Stănescu, A mea**, vol. *În dulcele stil clasic*).

- un substantiv (formații parasintetice), *deznoadă*: „*Deznoadă* ușa uncii de tăcere” (**Leonid Dimov, Istoria lui Claus și a giganticei spălătorese**), după *înnoadă* format cu prefixul **dez-** și substantivul *nod*; *se despielițează* „Tatăl meu *se despielițează*” (**Nichita Stănescu, Din timpul unei zile**, vol. *Epica Magna*), format cu prefixul **dez-** după *împielița* (variantă a lui *împelița* format cu prefixul **în-** + *pețiță* sau *piețiță*); *se destrupează* „cuvântul / nu se întrupează ci *se destrupează*” (**Nichita Stănescu, Daimonul meu către mine**, vol. *Epica Magna*), format cu prefixul **dez-** după *întrupa* (prefixul **în-** + substantivul *trup*); *se dezgălbenea*: „*Se dezgălbenea* de galben / platinul din platin” (**Nichita Stănescu, Către Ion**), format cu prefixul **dez-** după *îngălbeni* (**în-** + *galben*).

2. Substantive (inclusiv infinitivele lungi), analizate în raport cu:

- un substantiv, „*Dezîngerirea* și *dezariparea* / *dezmoștenirea* și *dezesperarea* / *desperecherea* și tu- / ah, cât mă faceți să plâng. // *Desfrunzirea* și întomnarea // *Dezumanizarea* și zepelinul *dezumflat*” (**Nichita Stănescu, Dezîngerirea**), unde *dezîngerirea* (format cu prefixul **dez-** + substantivul *înger*, *îngerire* fiind format prin analogie cu infinitivul lung); *dezariparea* (format cu prefixul **dez-** după *înaripare*, format cu prefixul **în-** de la subst. *aripă*, *dezmoștenirea* format cu prefixul **dez-** și *moșteni* din *moștean* (un derivat neobișnuit pentru această clasificare; *dezesperarea*, analogie cu varianta *desperare* din lat. *desperare*; *desperecherea* format cu prefixul **des-** după *împerechere* (**îm-** + *perechea*); *Desfrunzirea* format cu prefixul **des-** de la verbul *înfrunzi* (**în-** + *frunză*); *dezumanizarea* (formație semianalizabilă deoarece este un împrumut din fr. *déshumaniser*, format cu prefixul **des-** + *umanizare*); *descleștare*: „*descleștare* de ce crește” (**Nichita Stănescu, Frunză verde de albastru**), cu prefixul **des-** atașat unui substantiv *clește* după modelul lui *încleștare* (format cu prefixul **în-** + subst. *clește*); *descreșterea*: „Religia orașului nostru este *descreșterea* și *destrămarea*.” (**Ioan Es. Pop, Orașul**), unde *descreșterea* este format cu prefixul **des-** + verbul *crește* calc după fr. *décroître* iar *destrămarea* format cu prefixul **des-** și subst. *tramă*; (**Nichita Stănescu, Dezîmblânzirea**), format cu prefixul **dez-** de la *îmblânzi* (prefixul **în-** + *blând*);

³ Iulia Mărgărit (2004), *Câteva observații asupra unor derivate cu des-*, LR, LIII, (5-6), p.287.

- un adjectiv, *O descețoșare*: „ *O descețoșare / un fel de cheag de sânge / îmi este natura în arătare*” (**Nichita Stănescu**, *Foc de tabără*), format după *înțețoșare* (prefixul **în-** + *cețos* < *ceață* + sufixul **-os**);

O situație aparte o prezintă termenii *dezghioacă* și *dezghiocate*: „ Cei moți *dezghioacă* în gură stele noi” (**Ștefan Aug. Doinaș**, *Nocturna*, 1) sau „ lumi *dezghiocate* și albe” (**Sorin Mărculescu**, *O bucurie a închegării*), unde identificăm prefixul **dez-** + substantivul *ghioacă* (*găoace*, *ghioc-* et. nec.), respectiv **dez-** + verbul *a dezghioca* și / sau lat. *disglubicare*, dar și se *desfoliază*: „ roza sulfurilor...se *desfoliază*” (**Mircea Ivănescu**, *ieșirea din clișeu*), probabil format după *exfolia* (lat. *exfoliare*, fr. *exfolier*).

La fel se întâmplă și cu verbul *să mă dezînsingurezi*: „ Cât de aproape ai putea fi, tu, iubito, / (...) ca *să mă dezînsingurezi* de tine” (**Nichita Stănescu**, *Vietate*), format prin derivare succesivă cu prefixul **dez-** după adjectivul *însingurat* (format cu prefixul **în-** + adjectivul *singur* + sufixul **-at**).

3. Adjective, analizate în raport cu:

- un substantiv, *descreierata*: „își face loc *descreierata* umbră atomică” (**Lucian Vasiliu**, *Dialectică*), format cu prefixul **des-** + subst. *creier* + sufixul **-at**; *descărnată*: „ se zgâiește speriată / ca o paparudă la viața ta *descărnată*” (**Gheorghe Izbășescu**, *Sucesiune de porți către origini*), format cu prefixul **des-** + subst. *carne*, calc după fr. *décharner*;

- un adjectiv(provenit din verb la participiu), *despletite* :, „ Îți simți deodată simțurile / *Despletite* și împletite apoi frumos la loc” (**Adela Greceanu**, *Titlul volumului care mă preocupă atât de mult...*), format cu prefixul **des-** după *împleti*(sufixul **în-** + *pleată*, pl. *plete*); *dezgolit* :, „ corpul ei sensibil ca un nerv *dezgolit*” (**Iulian Frunțașu**, *Poem*), format cu prefixul **dez-** + verbul *goli*; *dezabuzat*: „ își rotește privirea / asupra veacului solitarul gânditor sceptic și *dezabuzat*” (**Liviu Antonesei**, *Călătorie în erele geologice*), format cu prefixul **dez-** + *abuzat* din fr. *abusé*; *descusută*: „ Pe voi, suflare născut / *Descusută*, vă îndrăgesc” (**Ion Stratan**, *Pentameronul*), format cu prefixul **des-** + *coase*; *descompusă* „Lumina *descompusă*” (**Ileana Mălăncioiu**, *Către Ieronim*), prefixul **des-** + verbul *a compune*; „ raza / Papucului tău *desperecheat*”(**Alexandru Mușina**, *Tratat despre frică*), **des-** + (**în-**) + *pereche* după *împerechea*; *despodobi* „ pom *despodobi*” (**Cezar Baltag**, *Fuga miresii*), prefixul **des-** + *podobi* (*podoabă*).

Verbul *dezgoli* „ reprezintă o creație atipică”⁴. O explicație ne este oferită de Iulia Mărgărit care asociază verbul, dincolo de cuplul *goli / dezgoli*, cu sinonimul *dezbrăca* cu care s-ar fi putut întâlni contextual. Astfel, verbul *dezgoli* ar fi fost derivat prin analogie după *dezbrăca*, deoarece „ posibilitatea ordinară a derivării propriu-zise nu se justifică, dată fiind redundanța relației dintre formant și baza derivativă”⁵.

Un caz special îl reprezintă adjectivul *destomnații*: „Seară, alb al ochiului (...) privind cu *destomnații* arbori” (**Nichita Stănescu**, *În Spirit de Haiku*), format după *întomnat* (verbul *întomna* format cu prefixul **în-** + *toamnă*).

⁴ Iulia Mărgărit (2008), *Pseudoderivate cu des-* din perspectivă dialectologică, SCL, LIX (2), p.445.

⁵ Iulia Mărgărit (2008), *op.cit.*, p.445.

Astfel, prefixul **des-** / **dez-** este de obicei verbal, mai ales că majoritatea substantivelor au formă de infinitiv lung, în timp ce adjectivele sunt, în general, provenite din verbe la participiu (unele au verb, altele sunt considerate o punte în formarea verbului).

Cuvintele derivate cu **des-** au drept corespondent „ formații paralele cu **în-**”. Astfel, un „ derivat cu **în-** poate oricând determina crearea antonimului său”⁶ ceea ce face dificilă determinarea cuvintelor moștenite din latină de cele formate intern.

Din punct de vedere semantic, verbele formate cu **des-** se analizează prin raportare la verbe antonime formate cu prefixul **în-** sau la verbul simplu: *împletite / despletite, umflu / dezumflu, compusă / descompusă, înfrunzi / desfrunzi, lipi / dezlipi, împielița / dezpielița, întrupa / deztrupa, îmbătat / dezbatat, îmbelciugat / dezbelciugat, înnoadă / deznoadă* etc., și mai rar cu prefixul **a-**: *amuțind / desmuțind*.

Pot exista și formații parasintetice, în care cuvântul format cu prefixul **des-** nu se opune altui verb, nici simplu, nici derivat: *despărinți*⁷, ci doar se raportează la o bază existentă.

Prefixele **des-** și **de-** pot prezenta următoarele valori⁸:

- Desfacerea obiectului: *desîngerirea, dezariparea, desperecherea, deznoda, dezlipeam, dezghioacă* etc.;
- Negația cuvântului de bază prin anularea acțiunii verbului de bază: *desfrunzi, destrupează, dezbatat, decorăbiasem, dezalbi* etc.;

O interpretare deosebită a prefixului **des-** poate fi legată de valoarea negativă a acestuia care ar fi putut fi redată de prefixul **ne-**.⁹

- Rol de indicator al negației: *dezpielițat, descețoșare, destomnații, descleștare* etc.

Prefixul **des-** a fost moștenit din latină¹⁰ continuând latinescul **dis-** (cu **di-** ca variantă) în anumite cuvinte derivate de la verbe: *descoperi < discooperire*. În timp, prefixul a fost susținut de:

- Calcuri: *lumină descompusă* (prefixul **des-** + compune, după fr. *décomposer*);
- Forme calchiate: *dezmoștenirea* (prefixul **des-** + moșteni, după fr. *déshériter*), *dezesperarea* (analogie cu varianta *desperare* din lat. *desperare*);

Derivatele formate cu ușurință într-o serie: „ *Dezîngerirea și dezariparea / dezmoștenirea și dezesperarea / desperecherea și tu- / ah, cât mă faceți să plâng. // Desfrunzirea și întomnarea // Dezumanizarea și zepelinul dezumflat*” (**Nichita Stănescu**, *Dezîngerirea*) se datorează valorilor expresive, dar și faptului că prefixul **des-** apare în formații vechi și noi, atât în limbajul comun cât și în cel artistic.

Observăm astfel și formațiile inedite derivate succesiv cu două prefixe, **dez-** și **în-**: *dezîmblânzirea* sau *dezînsingurat*. În aceste cazuri, prefixele privative exprimă „ concepte pentru care nu există în limbă un lexem”¹¹.

⁶ FCLR V, p.17.

⁷ FCLR II, p. 89.

⁸ FCLR II, p. 89.

⁹ Iulia Mărgărit (2013), *Despre suprapunerea valorică a unor prefixe des- / ne-*, LR,LXII (1), p.31.

¹⁰ FCLR II, p. 90.

De asemenea, am identificat derivate formate prin substituție de prefixe precum: *destomnații, se despielițează, se destrupează, dezbatat, descetoșare, se dezgălbenea*¹² care pun probleme semantice, ambiguitatea fiind specifică expresivității limbajului poetic. Seria: *Dezîngerirea, dezariparea, dezmoștenirea, dezesperarea, desperecherea, Desfrunzirea, Dezumanizarea* nu este numai opozitivă ci provoacă, întărește și îmbogățește sistemul lexical al limbii române prin cuvinte noi care creează „procese imaginare reversibile”¹³.

Alte derivate poetice sunt formate prin derivare progresivă de la verbe, unele neavând un corespondent / referent ci doar se adaugă prefixul privativ **des-** unui verb pozitiv: *dezalbăstrea, dezalbi* etc., în timp ce alte derivate poetice sunt formate prin derivare parasintetică, neavând un corespondent în limbă: *decorăbiasem, dezîngerirea, m-a dezbelciugat* etc.

Unele cuvinte derivate țin de imaginația poetului și de spiritul lingvistic ludic, pendulând între *parigmenon* și *poliptotă*, și generează asociații lexicale cu efect de insistență: „copacii *cresc, descresc*” (**Nina Vasile**, *Biografia peretelui*), „în legea propriei lui *descreșteri și creșteri*” (**Ion Gheorghe**, *Mutul*), „ele pot duce sau aduce pot *preface* sau *desface*” (**Dan Stanciu**, *Gașca lui Mobius*), „Amândoi suntem popas / între uși / *deschizându-se, închizându-se*” (**Marta Petreu**, *Elegie*), formate probabil prin analogie, „Mă voi supune la *dezobișnuire*”, „*M-oi dezobișnui și eu de trup*”, „cum lupul *s-a dezobișnuit* de lup”, *Am să mă dezobișnuiesc* de stelele cerului / cum apa îngheață *dezobișnuită* de fulgul zăpezii” (**Nichita Stănescu**, *Tonul*). În unele cazuri, derivatele poetice „se asociază” unei repetiții antonimice rezultând contraste lexicale. Acestea constau în „repetarea aceluiași cuvânt sau radical ceea ce situează în paralelism unele elemente contrastante lexical”¹⁴. Asemenea derivate creează un oximoron care ambiguizează voit sensul unei determinări prin folosirea paralelismului lexical din seria stănesciană: *Dezîngerirea, dezariparea, dezmoștenirea, dezesperarea, desperecherea* etc.

Hugo Friederich¹⁵ surprinde tendința către „fragmentarism” a liricii moderne care cuprinde mai multe niveluri lingvistice, dar care nu divizează ci unifică limbajul poeziei. Chiar dacă enumerarea elementelor lexicale este discontinuă semantic, formarea derivatelor urmează „reguli” care pot fi de cele mai multe ori ușor de descifrat chiar dacă asocierea unor elemente aparent incompatibile creează ambiguitatea sensului.

Modelele derivate întâlnite la poezii postbelice au un rol esențial în „gramatica poeziei” prin interferarea nivelurilor limbii, prin jocuri de cuvinte care îmbogățesc interpretarea semnificațiilor și a fondului lexical românesc.

Cuvintele derivate fac parte din jocul lexical al instrumentului de lucru al poetului, acesta operând cu forme superioare și din perspectiva formării cuvintelor.

¹¹ Chelaru –Murăruș, Oana (2000), *Nichita Stănescu. Subiectivitatea lirică. Poetica emunțării*, București, Editura Univers, p.258.

¹² Chelaru –Murăruș, Oana (2000), *op.cit.*, p.256.

¹³ Chelaru –Murăruș, Oana (2000), *op.cit.*, p.257.

¹⁴ Mihaela Mancaș (1991), *Limbajul Artistic Românesc în sec XX*, Editura Științifică, București, p. 91.

¹⁵ Hugo Friederich (1969), *Structura liricii moderne de la mijlocul sec. al 19-lea până la mijlocul sec. al 20-lea*, București, ELU, p. 161-168.

BIBLIOGRAFIE :

FCLR II - Graur, Alexandru, Mioara Avram (red.), 1978, *Formarea cuvintelor în limba română*, vol. II, *Prefixele*, de Elena Carabulea, Fulvia Ciobanu, Florica Ficșinescu, Cristina Gherman, Finuța Hasan; Magdalena Popescu-Marin, Marina Rădulescu, I. Rizescu, Laura Vasiliu, București, Editura Academiei Române.

FCLR V – Popescu-Marin, Magdalena (coord.), 2007, *Formarea cuvintelor în limba română din sec. al XVI-lea – al XVIII-lea*, București, Editura Academiei Române.

Chelaru–Murăruș, Oana (2000), *Nichita Stănescu. Subiectivitatea lirică. Poetica enunțării*, București, Editura Univers.

Friederich, Hugo (1969), *Structura liricii moderne de la mijlocul sec. al 19-lea până la mijlocul sec. al 20-lea*, București, ELU, p. 161-168.

Mărgărit, Iulia (2004), *Câteva observații asupra unor derivate cu des-*, LR, LIII, (5-6), București, Editura Academiei, p.275.

Mărgărit, Iulia (2008), *Pseudoderivate cu des- din perspectivă dialectologică*, SCL, LIX (2), București, Editura Academiei, p.441.

Mărgărit, Iulia (2013), *Despre suprapunerea valorică a unor prefixe des- / ne-*, LR, LXII (1), București, Editura Academiei, p.31.

Mancaș, Mihaela (1991), *Limbajul Artistic Românesc în sec XX*, Editura Științifică, București.

DICȚIONARE:

MDA – *Micul dicționar academic*, Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan”, vol. I, Literele A-C, 2001; vol. II, Literele D-H, 2002; vol. III, Literele I-Pr, 2003; vol. IV, Literele Pr-Z, 2003, București, Editura Univers Enciclopedic.

MDLR (2002), *Colecția în format electronic „Mari dicționare ale limbii române”*, Editura Litera Internațional, care integrează, într-o singură interfață, următoarele lucrări: Litera Internațional, *Noul dicționar explicativ al limbii române, (NODEX)*; Florin Marcu, *Marele dicționar de neologisme*; Luiza Seche, Mircea Seche, *Dicționar de sinonime. Dicționar de antonime. Dicționar de rime*; Colectiv, *Dicționar ortografic al limbii române (DOR)*.

DSL (2001), Angela Bidu-Vrânceanu, Narcisa Forăscu, Cristina Călărășu, Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, Mihaela Mancaș, Gabriela Pană Dindelegan, *Dicționar de Științe ale limbii*, București, Editura Nemira.

DN (1978), Marcu, Florin, Constant Maneca, *Dicționar de neologisme*, București, Editura Academiei.

Zaciu, Mircea, Marian Papahagi, Aurel Zisu (coord.), 1995, *Dicționarul scriitorilor români (A - C)*, București, Editura Fundației Culturale Române.

Zaciu, Mircea, Marian Papahagi, Aurel Zisu (coord.), 1995, *Dicționarul scriitorilor români (D - L)*, București, Editura Fundației Culturale Române.

Zaciu, Mircea, Marian Papahagi, Aurel Zisu (coord.), 2002, *Dicționarul scriitorilor români (M - Q)*, București, Editura Fundației Culturale Române.

Zaciu, Mircea, Marian Papahagi, Aurel Zisu (coord.), 2002, *Dicționarul scriitorilor români (R - Z)*, București, Editura Fundației Culturale Române.

SURSE LITERARE (VOLUME DE POEZII, ANTOLOGII):

Baltag, Cezar (1980), *Poeme*, București, Editura Eminescu.

Cărtărescu, Mircea (2012), *Poezia*, București, Editura Humanitas.

Cârnelci, Magda (2016), *Viața*, Pitești, Editura Paralela 45.

Dimov, Leonid (2003), *Poezii*, București, Editura Humanitas.

Doinaș, Ștefan Augustin, (1967), *Seminția lui Laokoon*, București, Editura Tineretului.

Doinaș, Ștefan Aug (1968), *Ipostaze*, București, Editura Tineretului.

Doinaș, Ștefan Augustin, (1970), *Alte Ego (versuri)*, București, Editura Eminescu.

Doinaș, Ștefan Augustin, (1979), *Poezii*, București, Editura Eminescu.

Fruntașu, Iulian (1996), *Beată în marsupiu*, Chișinău, Editura Cartier.

- Gheorghe, Ion (1967), *ZOOSOPHIA*, București, Editura Tineretului.
- Gheorghe, Ion (1972), *Poeme*, București, Editura Albatros.
- Greceanu, Adela (2014), *Și cuvintele sunt o provincie*, București, Editura Cartea Românească.
- Ivănescu, Mircea(2014), *Versuri*, București Editura Humanitas.
- Mincu, Marin (1998), *Poezia română actuală*, vol. I și II, Constanța ,Editura Pontica.
- Mușina, Alexandru (2002), *Antologia poeziei generației 80*, Brașov, Editura Aula.
- Mușina, Alexandru (2015), *Opera poetică*, București, Editura Tracus Arte.
- Pop, Ioan S.,(2017), *Opera poetică*, București, Editura Cartea Românească Educațional.
- Stănescu, Nichita(2005), *Opera Magna*, Vol. I și II, București ,Editura Semne.
- Vasile, Nina (2011), *Poeme de putere*, București, Editura Vinea.
- Vasiliu, Lucian, (1981), *Mona Monada*, Iași, Editura Junimea.